

[Fibiger.]

med Tilfredshed paa, at man heller ikke fra Venstres Side har villet være med til at gaa videre, end man gik i 1926, og jeg skal anbefale, at man stemmer imod det foreliggende Lovforslag.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Jeg tror, det vil vække Forundring i Venstrekredse ude omkring i Landet, at Venstre her paa Rigsdagen paa et Tidspunkt, hvor det er meget paakrævet at give Kommunerne Indtægtskilder, som ikke er trykkende for Erhvervslivet, afviser Muligheden derfor ved at gaa imod det Lovforslag, der her er Tale om. Ingen vil kunne bestride, at der i Kraft af betydelige offentlige Udgifter til Vejanlæg og til Fremskaffelse af bedre Trafikforhold i Københavns Omegn vil opstaa Værdier af betydeligt Omfang, som kun opstaaar derved, at man fra det offentliges Side bringer betydelige økonomiske Ofre, og de fleste Mennesker vil sikkert indrømme, at det vilde være rimeligt, om det offentlige kunde faa noget af denne Værdistigning ind til at bøde paa de Udgifter, som følger med disse offentlige Anlæg.

Naar Venstre nu ønsker at afvente, hvordan Loven af 1926 vil virke, saa medfører dette bl. a., at den Stigning, der er foregaaet siden Vurderingen af 1927, forlods indkasseres af de private Grundejere, og at først Vurderingen af 1932 kan lægges til Grund for Beregningen for alle de Kommuners Vedkommende, som ikke har vedtaget at opkræve Grundstigningsskyld — og mange af disse Kommuner kunde jo ikke paa Forhaand regne med, at Værdistigningen vilde foregaa i et saadant Omfang, som Tilfældet er blevet, fordi de ikke kunde vide, at der f. Eks. vilde komme Anlæg som Gamle Køge Landevej og mange andre Foranstaltninger, som kunde foraarsage en saadan Stigning. Jeg maa derfor mene, at allerede det, at Loven af 1926 ikke er obligatorisk, men er afhængig af Vedtagelse i det enkelte Sogneraad, er meget uheldigt og formindsker Lovens Betydning i allerhøjeste Grad. Men ogsaa det, at man efter Loven af 1926 kan fradrage 15 pCt. af den Grundskyld, som det paagældende Jordstykke ansættes til, før Stigningen skal beskattes, er et meget svagt Punkt. Jeg skal nævne et Eksempel. Hvis en Grund, der har staaet til 600 000 Kr., ved Vurderingen viser sig at være steget til 700 000 Kr., saa skal man beregne 15 pCt. af de 700 000 Kr. som Fradrag, før Værdistigningen kan beskattes. Det vil altsaa

sige, at en Værdistigning paa 100 000 Kr. paa en saadan Grund ikke kan beskattes. Hvis man derimod tager en Grund, der staaer til 2 000 Kr., og den stiger til 3 000 Kr., saa vil et Fradrag paa 15 pCt. medføre en Nedsættelse paa 450 Kr., men der vil dog alligevel blive 550 Kr. tilbage, som kan beskattes. Jeg tror, at Venstre skulde være blevet ved det, som var deres oprindelige Standpunkt i Landbokommissionen i sin Tid, og som det ærede Medlem Hr. Pinholt var Medforslagsstiller til, idet man sagde: Saa længe Vurderingen ikke kan siges at være fuldt ud tilfredsstillende, maa vi give en Indrømmelse overfor den Stigning, der konstateres, og denne Indrømmelse bestaar i, at vi siger: 10 pCt. af Stigningen maa forlods fradrages som skattefri, for der kan være Unøjagtigheder, som den paagældende Grundejer ikke skal bøde for. Hvis man fra den Stigning, som jeg har nævnt paa de 100 000 Kr., tog 10 pCt., vil det sige, at man kan beskatte Halvdelen af de 90 000 Kr., og det vil betyde en Indtægt for den paagældende Kommune — Staten skal vel have noget deraf, men det væsentligste tilfalder dog Kommunen — paa noget over 2 000 Kr. Jeg tror, at Venstre vilde være i bedre Overensstemmelse med deres praktiske Folk ude i Landet, hvis de var gaaet ind for det meget hensynsfulde og moderate Forslag, som her foreligger.

Der er ved Forelæggelsen af dette Lovforslag blevet taget meget Hensyn til de Ønsker, der har været fremsat fra Venstres Side vedrørende dette Spørgsmaal, og det er meget at beklage, at Venstre ikke har villet være med til denne Lovgivning, som de selv har givet Anvisning paa ved deres Stilling i Landbokommissionen i 1916. Man taler Gang paa Gang fra Venstres Side om at komme Kommunerne til Hjælp. Man taler om det, men hver Gang der skal *handles*, er Partiet ikke hjemme.

Jeg anbefaler, at man stemmer for Lovforslaget, som det foreligger, og jeg haaber, at det høje Landsting maa forstaa, at her er en Form for Beskatning, som ikke er trykkende for Erhvervene, og som kan bidrage til at lette Skatterne i Kommunerne i en Tid, hvor dette er i høj Grad paakrævet.

Hans Hansen: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) begyndte sin Tale med at sige, at han troede, at det vilde vække Forundring ude i Landet, at Venstre og det konservative Folkeparti gik imod dette beskedne Forslag. Det tror jeg ogsaa, det vil; men jeg tror ogsaa, der er en anden